

A HALÁSZAT MINDEN ÁGAZATÁT FELÖLELŐ SZAKLAP.

KIADJA: AZ ORSZÁGOS HALÁSZATI EGYESÜLET ♦ ♦ SZERKESZTI: UNGER EMIL DR.

:: :: Kéziratok és szakkérdések :: ::
a szerkesztőség címére küldendők.

Előfizetési díjakat és hirdetések az
Országos Halászati Egyesület
(Budapest, V. ker. Országház-tér 11.
:: :: II. emelet 213.) fogad el. :: ::

Szerkesztőség: Budapest,
II. ker., Debrői-út 15. sz.
M. Kir. Halélettani és Szenny-
váltó Kísérleti Állomás

MEGJELENIK EGYELŐRE MINDEN HÓ KÖZEPÉN.
Az Országos Halászati Egyesület tagjai ingyen kapják.

Nemtagoknak előfizetési díj: {
Egész évre 12 pengő.
Fél évre 6 pengő.
Külföldre egész évre 16 pengő.

HALÁSZAT = (FISCHEREI)
FACHBLATT FÜR DIE GESAMTINTERESSEN DER FISCHEREI
Organ des Ungarischen Landes Fischerei Vereins Budapest.

:: :: Verantwortlicher Redakteur: :: ::
Dr. EMIL UNGER.

:: Administration: Ungarischer ::
Landes Fischerei Verein,
BUDAPEST,
:: :: V., Országház-tér 11. II. 213. :: ::

Redaktion: Kgl. Ung. Ver-
suchsstation für Fischerei-
biologie und Abwässerbe-
seitigung Budapest,
II., Debrői-út 15.

TARTALOM: Hivatalos rész. — Egy túlnépesített tógazdaság üzemének tanulságai. *dr. Unger Emil.* — Horgászás a Balatonon. *L. Kiss Aladár.* — Társulatok-Egyesületek. — Vegyesek. — Szerkesztői üzenetek. — Árjegyzés. — Hirdetések.

INHALTSANGABE FÜR DAS AUSLAND: Amtliche Mitteilung: Die Inkraftsetzung des neuen Fischereigesetzes. — Ein lehrreiches Beispiel aus dem Gebiete der Teichwirtschaft. — Anglersport am Balaton (Plattensee). — Gesellschaften und Vereine. — Vermischte Mitteilungen. — Briefkarten. — Fischpreise. — Annoncen.

HIVATALOS RÉSZ.

A m. kir. földművelésügyi miniszternek a belügy-, igazság-
ügy- és pénzügyminiszterrel egyetértve kiadott 9500/1926.F.M.
számú

rendelete

a halászatról szóló törvények végrehajtása és az
1925: XLIII. törvénycikk életbeléptetése tárgyában.

(Folytatás.)

1. ha az ivadék súlya, amennyiben fogassüllő, 12 dg., amennyiben pedig ponty, 10 dg.;
2. ha az eladásra szánt ivadék mennyisége a halastó egész vízfelületét számba véve kat. holdanként öt kilogrammot meg nem halad.

Az 1. és 2. pontban foglaltnál akár kisebb súlyú, akár nagyobb mennyiségű ivadékot fogyasztás céljára eladni csak a földművelésügyi miniszter engedélyével szabad, aki az eladás kellő ellenőrzéséről is gondoskodik.

27. §.

Azokat a halfajokat, amelyek a jelen rendelet 23. §-ában felsorolva nincsenek, akár zárt, akár nyílt vízből származnak, méretükre tekintet nélkül szabad szállítani és eladni.

28. §.

A 20., 21. és 22. §-ban foglalt tilalmi időszak

alatt oly halat vagy rákot, amely e tilalmak valamelyike alá esik, de a 23. §-ban meghatározott méretnél nem kisebb, csak abban az esetben szabad szállítani vagy árusítani, ha a halnak vagy ráknak származását s azt, hogy tilalmi idő előtt fogták, a tulajdonos a hal vagy a rák fogásának helye szerint illetékes község előljárósága által az V. mintának megfelelően kiállított bizonyítvánnyal igazolja.

29. §.

Külföldről származó halat vagy rákot a tilalmi időszakra és a törvényes méretekre tekintet nélkül, bármikor szabad szállítani vagy eladni; ha azonban a szállítás a törvényes tilalom ideje alatt történik, a halnak vagy ráknak külföldi származását vasúti vagy postai szállítólevéllel, esetleg ily szállítólevél alapján a tulajdonos lakóhelye vagy tartózkodási helye szerint illetékes községi előljáróság által az V. mintának megfelelően kiállított bizonyítvánnyal kell igazolni.

29. §.

Halkereskedő által bárkában vagy egyéb zárt helyen tartott hal eladására szükséges községi bizonyítványt (28., 29. §.) az illető kereskedő lakóhelye szerint illetékes községi előljáróság állítja ki.

A 28. vagy 29. §. alapján kiállított községi bizonyítványok bélyegmentesek.

31. §.

A községi előjáróság által kiállított bizonyítványban meg kell jelölni az eladásra vagy szállításra jogosult fél nevét, foglalkozását és lakóhelyét, az illető vízterületet, ahol és azt az időt, amikor a halat vagy rákot fogták. Az egyes fajták mennyiségét lehetőség szerint darabszámban és súlyban kell kifejezni. A szállítás célját úgy kell feltüntetni, hogy meg lehessen állapítani, vajjon a hal vagy a rák fogyasztásra, tenyésztésre, tudományos vagy egyéb célra szolgál-e. Tilalmi idő alatt szállított hal vagy rák tekintetében még külön igazolni kell azt is, hogy a tilalmi idő előtt fogták.

B) Tiltott fogási módok.

32. §.

A Hn. 9. §-ában tiltott módokon kívül még löfegyverrel, szigonyval, dárdával vagy más szűrő szerszámmal sem szabad halászni.

33. §.

Ha kivételes esetben valamely vízfolyás lecsapolása előre nem látott okból és oly váratlanul történik, hogy arról a halászatra jogosultakat a Hn. 9. §. b) pontjában megszabott nyolc nappal előbb értesíteni nem lehet, az, akinek érdekében a lecsapolás történik, gondoskodni tartozik arról, hogy a lecsapolás mederben visszamaradó halivadék és hal el ne pusztuljon, hanem lehetőleg sértetlen állapotban az anyamederbe kerüljön vissza.

Aki a Hn. 9. §-ának b) pontjában megszabott értesítést szándékosan vagy gondatlanul elmulasztja, a Hn. 22. §-a szerint büntetendő.

34. §.

Az oly állandó halfogókészülékeket, melyek a

mederhez vagy a parthoz vannak erősítve vagy a vízben szabadon vannak felfüggesztve s egymást szorosan követik, egymástól oly távolságra kell felállítani, hogy a halak szabad közlekedését ne akadályozzák. E célból a fogóeszközök a medernek felénél nagyobb részét nem zárhatják el, s egymástól való távolságuknak a legnagyobb fogóeszköz hosszúságának legalább háromszorosára kell terjednie.

35. §.

Olyan fogókészülékek (varsák), melyek a víz színe alatt úgy vannak elhelyezve, hogy a vízszlop fele szabadon marad, nem minősíthetők az előbbi § szerinti elzárásnak.

36. §.

A Hn. 12. §-ának utolsó bekezdésében említett halfogásra szóló engedély kiadása előtt a hatóság követelheti annak igazolását, hogy a kérelmező az általa kijelölt területen akár saját jogán, akár jogügylet (p. o. bérleti szerződés) alapján a halászatra jogosítva van.

A hatóság által a IV. mintának megfelelően kiadandó engedélyben meg kell jelölni a fél nevét, foglalkozását, lakóhelyét, a halászat célját, úgyszintén pontos körülírással a vízszakaszt, ahol és az időt, ameddig az engedély a halászatra jogosít, továbbá a fogható halfajokat és végül a használható eszközt, amennyiben pedig ez miniszteri engedélyen alapul, az illető miniszteri rendelet számát is.

Ha a mesterséges tenyésztés céljából kifogott halmak más vízbe áthelyezése s e végből szállítása válik szükségessé, a hatósági engedélyben az útszakasz irányát s a rendeltetési helyet is fel kell tüntetni.

(Folyt. köv.)

Egy túlnépesített tógazdaság üzemének tanulságai.

Egy kis hazai tógazdaság, melynek összes hasznosítható vízterülete mindössze 18·7 kataszteri hold és

tulajdonképpen csak egy tóból áll, melyben ivatás is történt, oly túl erősen népesített, hogy az alább közölt pontos adatok a hozzáértők előtt bizonyára meglepőknek fognak feltűnni.

1926. üzemév (18·7 kat. hold).

Megnevezés	Behelyezett										Összesen	Kihalászott														
	Ponty					Járulék						Ponty					Járulék					Összesen				
	4 nyaras		2 nyaras		1 nyaras	pisztráng sügér		compó				5 nyaras		3 nyaras		2 nyaras	1 nyaras		pisztráng sügér		compó					
db.	kg	db.	kg	db.	kg	db.	kg	db.	kg	db.	kg	db.	kg	db.	kg	db.	kg	db.	kg	db.	kg	db.	kg			
1926. március 29.	12	84	926	443	12825	835	200	20	10469	608	24432	1990														
1926. november 20.													12	96	926	1389	10747	5910	13800	690	180	72	9100	1365	34765	9522
Hullás													88gr.			15	2078	06	ny		20		1369			

Megnevezés	Feletetett erő takarmány				sertés-trágya
	tengeri	csillag-fürt	rozsa és árpa	Összesen	
	k i l o g r a m m				
1926. március 29.					
1926. november 20.	5200	11500	13400	30100	26000

24.432 drb. hal 18·7 kataszteri holdon már a tavaszi kihelyezéskor! Ez nem kevesebb, mint 1300 darab kat. holdanként. Lehalászáskor az időközben bekövetkezett és kimutatott elhullások dacára is az ivatás sikere következtében a halállomány 34765 darabra szaporodott fel, ami viszont kat. holdanként kerekén 1850 darab halat jelent!

Ennek a *harmadrésze is* tudvalevőleg már sűrű népesítést jelentene, aminőt intenzíven gazdálkodó, etetéssel és újabban rendszeren trágyázással is dolgozó üzemek alkalmaznak csak. Július hónap előtt azonban itt ilyesmi nem történt, a rengeteg hal kizárólag a természetes táplálékra volt utalva.

Ekkor azonban megkezdődött az etetés és a trágyázás is, sertéstrágyával. Utóbbi *feltétlenül* szükséges volt ilyen esetben, mert ha ez elmaradt volna, akkor a takarmány anyagokat a halak — a természetes táplálék teljes kimerülése következtében — nem tudták volna értékesíteni.

A trágyának úgyszólván naponként való adagolása azonban ellátta a vizet *folytonosan* azokkal az anyagokkal, melyek a természetes haltáplálék fejlődéséhez szükségesek, s így a halak mégis vegyes táplálékon élhettek és így megtudták emészteni a takarmányt is. *Hogy az üzem még ilyen egészen szokatlan túlnépesítés ellenére sem végződött abszolút veszteséggel, az tisztán a trágyázásnak köszönhető.*

Összel hetvennégy métermázsza halat adott el a kis gazdaság és megmaradt neki a továbbtenyésztésre való összes halanyag is.

Ha e sorok írójának módjában állott volna a gazdaságnak előbb, pl. május elején, megadni a később követt eljárásra az útmutatást, a gazdasági eredmény jóval kedvezőbbé alakulhatott volna. Ha pedig a népesítés nem lett volna ennyire abnormalisan sűrű, akkor *kevesebb* takarmány és a trágya együttes hatása nagyon szép eredményt biztosított volna a kis gazdaságnak.

A tanulságok levonását és hasznosítását olvasóinkra bizzuk, a szóbanforgó gazdaság pedig fogadja hálás köszönetünket az adatok közlésének megengedéseért, mindnyájunk okulására.

Dr. Unger Emil.

Horgászás a Balatonon.

Írta: L. Kiss Aladár.

Utányomás tilos.

(Befejező közlemény.)

A kifogott pontyok között volt tükrös-, tő-, sudár-, kárászponty és az itten elnevezett „*pozsár*“, azaz vadponty. Súlyuk 1—1,60 kilogramm között váltakozott.

Hadd mondjak még valamit a merítő szákról is. *Kurta*, vastag nyelvvel és néha 50 %m átmérőjű befogadó képességével céljának épen nem felel meg. A merítő szák tulajdonképpen segítő eszköz a hal kiemelésénél, tehát hosszabb és vékonyabb nyelvvel előbb és könnyebben tudom a szákot a hal alá meríteni.

Külön kell megemlítenem még a szélnek erős befolyását a horgászásra. Így, ha Berény és Keszthely felől, dél és délnyugatról fúj a szél a nyíltvízről a nádasok felé, a Balatonnak ezen horgászott része hamar zavaros lett és ilyenkor a ponty harapása teljesen szünetelt, amennyiben a szél alatt rendszeren elhúzódott. Igaz, hogy a szél elültével egy 24 óra alatt megint tiszta lett a víz és a szórakozást megint folytatni lehetett, nem úgy a folyóvizen, hol a víznek megtisztulása 2—3 hétig is eltarthat.

A sporthorgász ellensége a halorzó, mely nálunk éjjelente szokta fölkeresni bérelt vízterületünket (ezért 4—5 éve éjjeli halórt alkalmazunk), hogy különösen borúlt, esős, szeles vagy zivataros időben, a sötétség leple alatt „*meglaftolják*“, kocázzák vagy pintözzék“ pontytanyáinkat. Ezek az orvhalászok napközben bizonyos érdeklődéssel terepszemlét tartottak, megjegyzték maguknak azon helyeket, hol tanyájukra ételmezt szórtunk s így éjjelente mindig a biztos fogásra jöttek. Mi meg másnap az egyik csodálkozásból a másikba estünk, hogy elsőrendű vízállás és minden jó előjel mellett vagy

nem volt kapásunk, vagy csak néha egy-egy. De végre rájöttünk ennek a nyitjára is és később a szigorúbb vízi ellenőrzés hatása javunkra vált.

A balatoni horgásznak eddig egy ellenségét haloltam s ez a „*veter*“-ező (varsázó). Ez annyiban csinált kárt a horgásznak, hogy megbolygatja a beetetett pontytanyákat. S míg nálunk egy éjjeli kocázás megpintőzés egy hétre, sőt továbbra is eltolja és elriasztja a már megállapodott pontyot és elrontja a beetetett helyet, itten a halaknak megriasztása egy-két napra szól, ha a „*veter*“-ezést azon a helyen tovább nem folytatjuk.

A balatoni halorzók használják még az úgynevezett „*veic*“-ot (csapda), melyet nádból készítenek el maguknak és ritkás nád vagy sás közé szoktak elhelyezni. Alakja egyébként egy 8—10 méter hosszú, egyenes nádfal, melynek egyik vége a nádnak vagy sásnak a nyíltvíz felé eső részén van merőlegesen leszúrva az iszapba, a másik vége pedig 1½—2 méter átmérőjű karikába görbül és a görbület vége a visszahajtás után, közel az egyenes nádfallal párhuzamosan halad megint tova.

Az egész „*veic*“ magassága csak a víznek szintjéig ér. A megszerkesztése, mint látjuk, igen egyszerű.

A veic.

A vándorló hal beleütközik a nádfalba, mellette tovább uszkál, míg bele nem kerül az egyenes és visszagömbített nádfal közé, ahonnan már csak a kiirtott, tisztás részbe juthat. Visszafelé ritkán téved. Innen azután merítőszákkal kiszedegetik. Állítólag a pontyot ritkán fogják meg vele, inkább a csuka, compó, kárász, dévér és keszgefélék kerülnek bele a csapdába.

Ami pedig a balatoni horgászás egyéb titkait illeti, talán eljeshetem a jövőben a buzgó keszthelyi horgászoktól, kik szintén szép számmal képviselik a sporthorgászokat. Van közöttük azonban jónéhány bennszülött, egy pár kezdő és akad köztük mindig régi ivású, messze vidékről jött sporthorgász, aki az évek fáradalmait piheni itten ki, természetesen nem hagyva abba otthoni egészséges szórakozását. De nem fogom figyelmen kívül hagyni a Zala-folyó harcsázóit sem, kiknek nemcsak álmaikban jelennek meg (mint hites szemtanutól hallottam) az 5—30 kilós harcsák. Ők is tapasztalták, hogy sohasem marad háládatlan a folyó *torkolata*. Azután meg kell még látogatni a szomszédos győriki süllőző helyeket, melyek a bemonadás szerint ezen a tájrészen egyedülálló és köves partja szinte kínálja a horgásznak a süllőzés kedvteléseit.

Még az „is fülembé jutott, hogy ősz felé, midőn a ponty már nem kap a kukoricaszem csalira, rátérnek a csukázásra és az itteni szokás szerint nem szélhajtó küszszel („*kisz*“-nek ejtik ki) csalizzák fel a horgot, hanem földi-gilisztával.

Kuriozumkép fölemlítem még, hogy a gyenesdiási nádas és sás szélén egyik pontytanyánál, napnyugta után, gombóccsalival egy 1,20 kgr-os csukát fogtam.

De gustibus non est disputandum! Egyébként elárulom azt is, hogy a vízből kiemelt összes pontyok gombóccsalival kerültek horgaimra, persze horgásztársaim nagy ámulatára, amennyiben ők ezzel a csalival itten nem szoktak horgászni.

Végül, talán nem leszek szerénytelen, ha arra kérem a Balatoni Halászati Társulatot, hasson oda, hogy mindazon sporthorgász, aki valamely jóváhagyott alapszabállyal bíró sporthorgászó egyesület tagsági igazolványát fel tudja mutatni, kedvezményes területi jegyet kaphasson. Mert ne felejtjük el, hogy különösen a vidékről jött horgászok, kik üdülés céljából keresik fel a Balaton környékét, igazi sportszempontról üzik a horgászt és a pár hétig tartó szabadságuk alatt kénytelenek megfizetni a naptári évre szóló jegyet, amely a birtok tulajdonos kedve szerint 200—300 ezer korona (16—24 pengő) között váltakozik. Akkor, amidőn csak pár heti horgászásról van szó, érzésem szerint, egy kis jóindulattal és megértéssel könnyen lehetne ezen segíteni a jövőben.

TÁRSULATOK—EGYESÜLETEK.

Az Országos Halászati Egyesület rendes évi közgyűlését f. évi március hó 24-én a tagok nagy érdeklődése mellett a földmívelésügyi minisztérium I. emeleti tanácstermében tartotta meg. A közgyűlés jegyzőkönyve a következő:

Felvétetett Budapesten, 1927. évi március hó 24-én az Országos Halászati Egyesületnek a m. kir. földmívelésügyi minisztérium palotájában tartott évi rendes közgyűlése alkalmával.

Jelen voltak a jegyzőkönyvhöz csatolt jelenléti íven aláírottak. Távolmaradásukat kimentették: Cs. Végh János, dr. Lukács Károly.

Elnök: br. Inkey Pál, jegyző: Fischer Frigyes, titkár.

1. Elnök a megjelent tagokat szívélyesen üdvözli s visszapillantást vet az elmúlt esztendőre, megállapítja annak mérlegét, vázolja az egyesületnek és tagjainak a termelés és értékesítés körül kifejtett tevékenységét, sikereit, összetartásra buzdítja a tagokat s megnyitja a közgyűlést. Bejelenti, hogy a f. évi március hó 13-ára egybehívott közgyűlés a megjelentek számára való tekintettel az alapszabályok értelmében határozatképes nem volt, továbbá, hogy a mai közgyűlés a megjelentek számára való tekintet nélkül határozatképes. A jegyzőkönyv vezetésére felkéri az egyesület ügyvezető titkárát, hitelesítésre pedig Kuttner Kálmán és Zimmer Ferenc tagtársakat.

2. Fischer Frigyes, ügyvezető titkár évi jelentése a következő volt:

Ha az elmúlt esztendő munkáján, iparkodásán és sikerein végigpillantunk, annak helyes megítélését csak az egész ország gazdasági helyzetének mérlegelésével és figyelembevételével tehetjük. Az ország gazdasági feszültsége — mint mondják — mult évben túllépte már delelőjét, s némi javulás, vagy legalább is javulás reménysugara volt észlelhető. Sajnos a halászatról nem adhatunk még ennyire kedvező képet, mert az egész év folyamán sem a tógazdasági termelés, sem a nyíltvízi halászat terén nem volt olyan fellendülés tapasztalható, amely az eddigi feszültség enyhülésére engedett volna következtetni. A halarak általában lefelé menő tendenciát mutattak, nemcsak a belföldön, hanem a külföldön is, a munkabérek és szállítási költségek nem enyhültek, minek folytán úgy a termelés, mint az értékesítés és kereskedelem nehéz küzdelmet vívtak. Nem volt jelentős változás semilyen irányban sem, s ezért ha nagy sikereket jelenteni nem is lehet, összeroppanás vagy bukás se történt, amit a gazdaság egyéb ágairól nem lehet elmondani.

Éveink mindinkább kezdenek a béke szürke éveikhez hasonlítani, amelyekről nagy események nem jegyezhetők fel, de amelyekben a szorgalmas munka, a verejtékes fáradság illő jutalomban részesül. Egyesületünk a munkából egész éven át kivette részét, minden kívánságra, nehézségre felfigyelt és sietett tagjainak támogatására. Bátorított, buzdított, kezdeményezett és támogatott, s nem volt kérdés, amelynek tisztázására, kedvező megoldására minden elkövethetőt meg ne tett volna. Mindenki támogatást, figyelmes gondoskodást kapott s ha történt is mulasztás vagy elnézés valahol, ezt nem a szándék, hanem az emberi gyarlóság okozta.

A halászati ismeretek terjesztésére szánt első halászati tanfolyamot február havában 33 résztvevő jelenléte mellett megtartottuk. Az előadók szaktudása és mindenre kiterjedő figyelme, a hallgatók érdeklődő szorgalma mindenesetre megtermik gyümölcsüket a hazai termelés terén. Az egyesület büszkén tekinthet erre a tényére, mert jót és hasznosat alkotott.

A vasúti szállítási kedvezményeket ez évre is megszereztük. A jugoszláv tranzító forgalommal kapcsolatban további szállítási kedvezmények megszerzésére törekedtünk, ezen lépéseink azonban sikerre nem vezettek.

1926. év elején lett köztudomású, hogy az új halászati törvényt Kormányzó Úr Ófömméltósága szentesítette, s az mint 1925. évi XLIII. t.-c. nyert a törvénytarban kihirdetést. Egyesületünk a végrehajtási utasítás megalkotásában — tagjainak egyéni közreműködésén kívül is — részt vett, mert a miniszterközi értekezleten kiküldöttek által képviseltette magát, s kiküldötteinek értékes megjegyzései, tapasztalata és tudása mind hozzájárultak az utasítás tökéletesítéséhez. A végrehajtási rendelet 9500/1926. sz. alatt december hó elején jelent meg s a törvénnyel együtt 1926. évi december hó 1-től kezdve lépett életbe. Ez a dátum az, melytől remélhetőleg újabb intenzív fejlődés megindulása várható a halászati termelés terén.

Élénk tevékenységet fejtett ki az egyesület elnöksége és választmánya a tógazdaságok kereseti adója körül, s bárha minden lehetőt elkövetett, hogy a pénzügyminiszter szakelődőit álláspontjuk megváltoztatására bírja, s a tógazdaságokat a földadó szerint adóztassák meg, fáradozása nem annyira a tárgyi igazság, mint financiai okokból eredményre nem vezetett. Biztosak lehetünk azonban, hogy amint a nyugalmasabb évek a szanálás intézkedéseit felülvizsgálják s azoknak túlzásait lemérséklék, ez a kérdés is újra szőnyegre fog kerülni.

Eljártunk a halárjegyzés realitása ügyében a vásárcsarnokok igazgatóságánál is. Ez a kérdés már évek óta — amióta a halvaluta van — napirenden van, s eddig alig találkoztunk megértéssel. Ez évben — midőn a nagybani árakat nagykereskedelmünk előzékenysége folytán, — magunk jegyezzük, mintha ezen a téren is javulás lenne tapasztalható, ami egyrészt a vásárcsarnok vezetésében beállott változásra, másrészt a halarak stabilizálódására volna visszavezethető. Bárhogy legyen is, örömmel állapíthatjuk meg, hogy az érdekeltek részére e téren is némi eredményt vívtunk ki.

Mult év őszén — amidőn az eladási időben jó előre haladtunk már — halban nagy pangás volt észlelhető. Az előző évek fogyasztásához képest az 1926. évi kereslet igen lanyhán indult meg. A külföld — igen sok indok közrejátszása folytán — nem érdeklődött halunk iránt, miért is egyesületünk a belföldi fogyasztás fokozását tűzte ki célul. Amint a „Halászat” olvasói előtt ismeretes, reklám útján hívtuk fel a közönség figyelmét a hal fogyasztására s hogy a kevésbé tehetős publikum vásárló képességét is kiélgezhessük a kiskereskedőkkel megállapodást létesítettünk, hogy ők bizonyos mérsékeltebb haszonnal elégedjenek meg. Gyors eljárásunknak értesülésünk szerint eredménye is lett, mert a belföldi fogyasztásban határozottan jelentős emelkedés volt akciónk után észlelhető.

Egyesületünk választmánya az év folyamán egy halászati kiállítás rendezésével is foglalkozott, s az OMGE-vel élénk tárgyalások folytak a tenyészállat kiállításba való bekapcsolódás tekintetében. Sajnos, anyagi eszközeink hiánya megakadályozta a mult évben ezt a nem annyira anyagi előnyöket ígérő, mint inkább erkölcsi hasznot hozó munkánk megvalósulását, reméljük azonban, hogy a felvetődött eszme kedvezőbb körülmények között meg fog valósulni.

Nemzetközi összeköttetésünk ismét bővült, amennyiben a római mezőgazdasági intézet francia nyelvű kiadványát kapjuk cserepéldányként a „Halászatért”.

Vagyoni helyzetünkről ez alkalommal a rendesnél kedvezőbb beszámolót adhatok s örömmel jelentem, hogy a mult évet némi bevételi többlettel zártuk. Igaz, hogy ezt a körülményt nem egyedül a tagsági díjak pontos befizetése idézte elő, hanem a halászati társulatok és tógazdaságok bőkezű adományai, amelyek a „Halászat” 8 oldal terjedelemben való megjelenését lehetővé tették. Meg kell hajtanom az elismerés zászlóját a nemes adakozók előtt, de ugyanakkor az egyesület tagjaihoz azt a kérelmet is intézem, hogy szerezzenek újabb tagokat, mindenki legalább egyet, s akkor egyesületünk vagyoni helyzete annak erkölcsi súlyával fog egyenlő lenni.

Ügykezelésünk a rendes keretek között mozgott, amennyiben az év folyamán 114 ügydarab érkezett be és nyert elintéztést. Nem lenne jelentésem teljes, ha tagjainkat ért kitüntetésről említést nem tennék.

A X. nemzetközi zoológiai kongresszus ez év szeptember havában Budapesten fog ülésezni; alelnöke között Csörgény Titusz, előkészítő bizottságának tagjai között Répássy Miklós és dr. Unger Emil tagtársaink nevét olvashatjuk.

Tagmozgalmunk az év folyamán némileg csökkenő irányzatot mutatott. 1926. év végén 254 tag volt. Évközben kilépett 37, meghalt 3, belépett 7, úgyhogy az apadás 33. Ezzel szemben a Halászat előfizetőinek száma 12-ről 65-re emelkedett, úgy, hogy ez a körülmény az apadást kedvezően ellensúlyozta.

Elhalálozott tagjaink dr. Hirsch Alfréd, Padra István és Macha Ferencz. Nem hagyhatom szó nélkül a halászat ezen kiváló és derék munkatársainak eltávozását és kegyeletünk soha el nem hervadó koszorúját helyezem emlékükre. Különösen választmányunk értékes és agilis tagjának, legtöbbünk jó barátjának, a halászati ügyek avatott művelőjének dr. Hirsch Alfrédnak időelőtti eltávozása hagyott pótolhatatlan űrt hátra. Emléke a magyar halászat uttörői között örökké élni fog.

Tisztelt Közgyűlés! A történelem az élet tanítómestere, mondja a latin példaszó. Most amidőn egy év történetét pergettem le mindannyiunk lelki szemei előtt, azzal a kívánsággal végzem mondanivalómat, hogy a mult tanulságain okuljunk, a mult példái bizalommal föltsék el lelkünket s nem lankadó erővel haladjunk a cél, a nagy feladat megoldása, mindannyiunk üdve, hazánk boldogulása felé.

Kérem jelentésem tudomásul vételét.

A közgyűlés a titkári jelentést egyhangulag tudomásul vette.

3. Titkár felolvassa az 1926. évben jelentkezett és a választmány által időközben felvett tagok névsorát:

Bárdos Benedek, máv. főköcsivizsgáló Alsónyék,
M. kir. áll. baromfitenyésztő telep, Gödöllő,
Gróf Eszterházy Ferencz, tatatvárosi hitb. uradalmának igazgatósága Tata,

özv. Gajary Odónné Öregcsertő,

Károly Sándor Güssing,

Magyar-Német Mezőgazdasági r. t. Mesztegnyő,

Nagycsákányi bérgazdaság Nagycsákány.

A közgyűlés az időközben belépett tagok felvételét megerősíti.

4. vitéz Kolgyári László a számvizsgáló bizottság nevében bejelenti, hogy a pénztáros által készített 1926. évi vagyonskimutatást és zárószámadást tételről-tételre megvizsgálták, azt mindenben helyesnek találták, s ezért a felmentvény megadását javasolják.

A felolvasott tételek a következők:

Vagyonskimutatás.

a) Értékpapírok:

1.	3 db.	2.000 K n. é.	4 $\frac{1}{2}$ %-os Mát záloglevél	5.685 K
2.	3 "	1.000 "	" "	2.760 "
3.	1 "	1.000 "	" "	900 "
4.	2 "	200 "	" "	379 "
5.	3 "	200 "	" "	552 "
6.		2.600 K	6 $\frac{0}{10}$ -os hadikölcsön-kötvény	2.522 "
7.		4.000 "	" "	3.864 "
8.		1.400 "	" "	1.365 "
				Összesen: 18.027 K

b) Készpénz:

Postatakarékban	12,914.666 K	
Házipénztárban	640.528 "	13,555.194 K
		Összesen: 13,573.221 K

Zárószámadás.

Bevétel:

Tagdíjak, előfizetési díjak	34,153.500 K	
Hirdetési díjak	5.302.400 "	
Adományok	19,493.960 "	
Egyéb bevétel	950.000 "	
		59,899.860 K

Kiadás:

Mult évi hiány fedezésére	4,006.186 K	
„Halászat“ nyomdaköltségei	14,629.420 "	
Postaköltségek	790.300 "	
Nyomatványok	194.400 "	
Vagyonkezelési költség	307.150 "	
Irodai költségek	462.000 "	
Titkár tiszteletdíja	6,249.500 "	
Szerkesztő "	8,249.500 "	
Pénztáros "	4,248.000 "	
Írói tiszteletdíjak	5,958.210 "	
Egyéb kiadás	1,250.000 "	
Átvétel, mint egyenleg:		
Házi pénztárban	640.528	
Postatakaréknál	12,914.666	
		13,555.194 "
		Összesen: 59,899.860 K

A közgyűlés a jelentést jóváhagyólag tudomásul veszi s a pénztárosnak a felmentvényt megadja.

5. Németh Endre pénztáros előterjeszti a választmány által javasolt 1927. évi költségelőirányzatot.

Kiadás:

1. „Halászat“ kiadásának költségei	1.700 Pengő.
2. Postaköltségek	80 "
3. Nyomatványok	60 "
4. Irodai költségek	40 "
5. Titkár tiszteletdíja	600 "
6. Szerkesztő "	700 "
7. Pénztáros "	400 "
8. Írói tiszteletdíjak	920 "

Kiadás összesen: 4.500 Pengő.

Bevétel:

1. Át hozat mult évről	1,084.17 Pengő.
2. Tagsági díjak:	
150 tag á 12 Pengő	1,800.— "
40 " á 6 "	240.— "
3. 50 előfizető á 12 "	600.— "
4. Hirdetésekből	420.— "
5. Adományok	355.83 "

Bevétel összesen: 4,500.— Pengő.

A közgyűlés a költségelőirányzatot teljes egészében egyhangulag elfogadta.

6. Titkár jelenti, hogy dr. Dobránszky Béla által pályadíjként kitűzött 100 db. Haltenyésztő és Halkereskedelmi r. t. részvényének osztalékát 40 Pengővel kiegészítette. A választmány a közgyűlésnek azt javasolja, hogy a pályadíj ez évben ne adassék ki, hanem a jövő évi pályadíjjal egyesítve kerüljön kiadásra.

A közgyűlés a választmány javaslatát egyhangulag elfogadta.

7. Elnök bejelenti, hogy a tisztkar, a választmány és számvizsgáló bizottság hároméves megbízatása lejárt, s kéri a közgyűlést, hogy a választást ejtse meg.

Bariss Gyula javasolja, hogy a választás az alapszabályok értelmében közfelkiáltással ejtessék meg. Miután a közgyűlés ezt a módot egyhangulag elfogadta, javaslatba hozza a következő névsort és ajánlja megválasztásra:

Elnök: br. Inkey Pál. Alelnökök: dr. Dobránszky Béla, Répássy Miklós. Választmányi tagok: Antalffy György, Beksits Tibor, Corchus Zoltán, Csörgey Titusz, Dietzl Lajos, dr. Gosztony Mihály, Hirsch Géza, dr. Iklódi-Szabó János, dr. Isgum Adám, Kócsy Imre, dr. Korbuly Mihály, Kuttner Kálmán, dr. Kovács Vilmos, dr. Lukács Károly, Löwenstein Emil, Purgly Pál, Paluzsa László, Tomcsányi V. Pál, dr. Unger Emil, Szalkay Zoltán, báró Szurmay Sándor, Schwartz Izidor, Zimmer Ferenc, ifj. Zimmer Ferenc. Számvizsgáló bizottság: vitéz Kolgyári László, Raskó Pál, Corchus Dezső.

A névsor ellen Techet Róbert tagtárs azt a észrevételt tette, hogy Paluzsa László, mint csehszlovák állampolgár választmányi tag nem lehet. Miután a titkár felvilágosítást adott arról, hogy a belügyminiszter a kérdéses választmányi tagságot megengedte, a közgyűlés a javasolt névsort egyhangulag elfogadta.

Elnök úgy maga, mint a választmány nevében megköszöni a közgyűlés bizalmát s ígéretet tesz, hogy az egyesület érdekeit mint eddig is, legjobb tudomása szerint a legnagyobb buzgalommal fogja előmozdítani.

8. Elnök bejelenti, hogy indítvány nem érkezett be. Mielőtt azonban a közgyűlést berekesztette volna, meleg szavakkal emlékezett meg dr. Hirsch Alfrédrol, aki a magyar halászat úttörő munkásai közt az elsők között volt, s aki az egyesület alapítása és fennállása körül tevékenysége és szaktudása révén hervadhatatlan érdemeket szerzett Indítványozza, hogy az egyesület haláljának kifejezéséül emlékét jegyzőkönyvileg örökítsek meg.

Miután a közgyűlés ezt az indítványt igazi kegyelettel egyhangulag elfogadta, elnök a közgyűlést berekesztette.

Kmf.

Fischer Frigyes s. k. br. Inkey Pál s. k.
ügyvezető titkár. elnök.

Hitelesítők:

Kuttner Kálmán. s. k. Zimmer Ferenc s. k.

=====
Az Országos Halászati Egyesület f. évi március hó 24-én a közgyűlést megelőzően választmányi ülést tartott. Jelen voltak: Inkey Pál báró elnöklete alatt dr. Dobránszky Béla cs Répássy Miklós alelnökök, Corchus Zoltán, Darányi Agoston, Hirsch Géza,

dr. Isgum Ádám, Kócsi Imre, Kuttner Kálmán, dr. Mócsy István, Purgly Pál, Schwarz Izidor, Szalkay Zoltán, báró Szurmay Sándor, dr. Zimmer Ferenc, ifj. Zimmer Ferenc választmányi tagok, Fischer Frigyes, Németh Endre.

Távollétét kimentette Cs. Végh János.

Elnök a megjelenteket szívesen üdvözlí s felkéri a titkár a tárgysorozat ismertetésére.

1. *Titkár* bejelenti, hogy az Egyesület által ez év február havában rendezett halászati tanfolyam 20 résztvevővel program-szerint megtartott. A felkért szakelőadók — Beksics Tibor igazgató kivételével, akit előadása megtartásában betegsége gátolt, — előadásait nagy ügybuzgalommal és figyelmes gondnal tartották meg, viszont a hallgatók részéről is a legnagyobb érdeklődés nyilvánult meg. Az Egyesület meglepéssel és büszkén tekinthet erre az alkotására, amely a halászati ismeretek széleskörben való terjesztését van hivatva előmozdítani.

2. *Titkár* felolvassa az OMGE átiratát, amelyben I. v. Davier, a szász halászati egyesület ügyvezetője részéről hozzáküldött levelet illetékes elintézés végett az Egyesülethez teszi át. A levél szerint nevezett a magyarországi tógazdaságokat ez év május—júniusában motorkerékpárral óhajtja végigjárni s e célból a magyar tógazdák címeit kéri, hogy azok tulajdonosaival közvetlenül érintkezésbe léphessen. Jelenti egyúttal a titkár, hogy a Halászati Felügyelőséghez a Mezőgazdasági Múzeum utján hasonló tárgyú megkeresés érkezett.

A választmány beható tárgyalás után az idő rövidségére való tekintettel a döntést a jövő választmányi ülés számára tartotta fenn.

3. *Titkár* bejelenti, hogy a dr. Dobránszky Béla alapítvány-nak kamatát a választmány részéről kiküldött bizottság ez évben nem javasolja kiadni, hanem azt ajánlja, hogy az a jövő évi kamatokhoz csatolva kerüljön kiadásra. Egyben bejelenti, hogy adományozó a díjat további 500.000 koronával egészítette ki.

Választmány a bizottság javaslatát elfogadja s a pályadíj kiadását jövő évre határozza el.

4. *Titkár* bejelenti, hogy dr. Dobránszky Béla és Zimmer Ferenc választmányi tagok részéről külön-külön egy-egy indítvány érkezett be a forgalmiadóra, továbbá a vásárcsarnoki helyberek és vízdíjak leszállítására, a fogyasztási adó eltörlésére és a Máv.-nál kieszközölnélő tarifa kedvezményekre vonatkozólag. Mindketten kéri, hogy az Egyesület a halászatot kiválóan érdeklő ezen ügyekben mielőbb járjon el.

A választmány az ügyek elintézésére egy szűkebbkörű bizottságot állított össze, melynek tagjai dr. Dobránszky Béla, Répássy Miklós, Zimmer Ferenc, ifj. Zimmer Ferenc, Corchus Zoltán, Szalkay Zoltán, Paluzsa László és az Egyesület titkára. Megbízta ezt a bizottságot, hogy tagjai közül állítson össze megfelelő küldött-ségeket, amelyek az egyes hatóságoknál a kérelmezett ügyekben eljárnak.

5. *Titkár* bemutatja az elkészített 1927. évi költségvetést s jelenti, hogy az Egyesület vagyoni helyzete eléggé kedvező, amennyiben az évet némi felesleggel zárja be.

Tudomásul szolgál.

6. *Titkár* bejelenti, hogy a múlt választmányi ülésen kiküldött jelölő bizottság a jelölést elvégezte, s úgy az elnöki mint a két alelnöki állásra, valamint a 24 választmányi tagsági hely betöltésére javaslatot tett.

Mint hogy a választás megejtése a közgyűlés hatáskörébe tartozik, a választmány a jelölést tudomásul vette s annak a közgyűlés elé terjesztését elhatározta.

7. *Titkár* felolvassa a Magyar Tógazdaságok R. T. részéről az Egyesület elnökéhez intézett levelet, amelyben a részvénytársaság 400 pengő pályadíjat tűz ki a halastavak trágyázásáról szóló és gyakorlati nézőpontból legjobb dolgozat jutalmazására. A bírálat és egyéb részletek elintézésére az Egyesület elnökségét kéri fel.

A választmány a bőkezű adományt örömmel veszi tudomásul, s a részletes intézkedés megtárgyalását a jövő választmányi ülés keretébe utalja.

F.

Halivadék vámmmentessége. A m. kir. vámigazgatóság 1927. évi február 9-én kelt 6831/V. számú körrendelete valamennyi m. kir. fővámhivatali kirendeltségéhez továbbtenyésztésre szolgáló halak vámmmentes kezelése tárgyában. — „A m. kir. pénzügyminisztérium 1927. évi január 31-én 12510/XII. szám alatt kelt rendelete szerint az Országos Halászati Egyesület kötelékébe tartozó hazai tógazdaságok részére külföldről továbbtenyésztés céljára érkező legfeljebb 250 azaz kétszázötven métermázsza egynyaras pontyivadék és 300 azaz háromszáz métermázsza 50 azaz ötven dekan

aluli kétnyaras tenyészponty, minthogy a szóban levő halanyag közlelmelési célra még nem alkalmas, hanem kizárólag továbbtenyésztésre szolgál, mint másutt nem említett állatok a vámtarifa 10. száma szerint vámmmentesen kezelendő. Ezen engedély alapján a m. kir. központi vámigazgatóság által nyilvántartandó fenti kontingens keretén belül, csak az oly halanyag kezelhető vámmmentesen, amelyet az Országos Halászati Felügyelőség szakértője halivadéknak minősít. A vámhivatalok tehát esetenként a vámkezelés előtt az Országos Halászati Felügyelőséget egy szakértő kiküldése iránt távirati úton megkeresni, a központi vámigazgatóságnak pedig a megtörtént vámkezelést a vonatkozó adatok pontos felsorolásával a jelen rendeletre hivatkozva azonnal jelenteni tartoznak. Budapest, 1927. február 9-én. M. kir. közp. vámigazgató.”

A dunaföldvár-bátai halászati társulat f. évi március hó 7-én Kalocsán dr. Ámon Pál kanonok elnökle alatt rendes évi közgyűlést tartott. Az igazgató egyhangúlag elfogadott évi jelentése szerint a befolyt évi bér kereken 815,280.000 K-át tett ki, melyből az évi igazgatási költségre 24,738.450 K esett. Ennek alapján a járulék kat. holdankint 13'2 fillér. A hosszú árvizek a halzaporodásra igen kedvező hatással voltak. A mélyedésekben megrekedő ivadéknak az anyamederbe való juttatása körül a bérlők nagy buzgalmat fejtettek ki s nagy anyagi áldozatot is hoztak e célból. A II. szakaszon 5, a III. szakaszon 7'5, a IV—VI. szakaszon 51'4 q ivadékok juttattak vissza a Duna folyóba. Az 1927 évi költség-előirányzat 2101 pengő bevétellel szemben ugyanily nagy kiadással nyert megállapítást.

A megejtett tisztújításon dr. Ámon Pál kanonok elnök, Parthy József főerdőmérnök, alelnök-igazgató, a számvizsgáló bizottság tagjaivá: Böröcz Mihály, Emszt Antal és dr. Máthé-Tóth Jenő egyhangúlag megválasztottak.

A múlt évben elmaradt ivadékkihelyezés pótlását a közgyűlés elhatározta, úgyszintén azt, hogy az évi tilalomfelfüggesztés ellenében — mint az előző évben — a bérlők részéről 50 q pontyivadék, 300 drb anyaponty és 30 láda süllőikra kihelyezését kívánja. A közgyűlésen megjelent bérlők ezt a kötelezettséget magukra vállalták.

F.

A Kettős-körösi halászati társulat f. évi március hó 14-én tartotta évi rendes közgyűlést Békésen, Takátsy Sándor alelnök-igazgató elnökle alatt. Alelnök-igazgató évi jelentésében beszámol a társulati vízterületek halászatát illető eseményekről, valamint a bérbeadás új módjáról, mely szerint a társulati vízterületek halászati joga ez év január elseje óta 5 szakaszra osztva értékesítetett. A bemutatott szerződéseket a közgyűlés jóváhagyta, az alelnök-igazgató jelentését pedig tudomásul vette. Egyhangúlag tudomásul vette továbbá a közgyűlés az 1926. évről szóló zárszámadást, mely 6.119,400 koronányi bevétellel szemben 2.443,300 korona kiadást mutatott, valamint az 1927. év költség-előirányzatát is, melynek során elhatározott, hogy az előirányzott 3570 Pengő bevételnek cca 40 0/0-át a társulati vízterület halászatának emelésére, cca 350 Pengőt pedig adminisztratív költségekre irányoznak elő. Az ezután következő tisztújítás során közfelkiáltással a régi tisztikart választották meg, majd a számvizsgáló tagok megválasztása után alelnök-igazgató a közgyűlést bezárta.

N.

Az érd-dunaegyházai halászati társulat f. évi március hó 24-én Budapesten Herbszt Jenő, társ. alelnök-igazgató elnökle alatt rendes évi közgyűlést tartott. A befolyt évi bér 158,159,517 K volt. Az V. és VI. üzemszakaszt az eddigi bérlő a Háltenyésztő és halkereskedelmi r. t. már átadta, a IV. szakasz átadása pusztán azon a körülményen hiúsult meg, hogy megbízható bérlő nem jelentkezett. A múlt év folyamán befolyt bér 158,159,517 K volt. Az orvhalászat leküzdésére minden lehető intézkedés megtörtént, eredmény azonban az új törvény életbelépésétől várható, amely szigorú büntetést tartalmaz, s a halászszeget elvonását is elrendeli. A tilalom felfüggesztése fejében 15 q pontyivadék került kihelyezésre. A zárszámadást a közgyűlés 13,611'43 pengő bevétellel szemben 13,296'97 P kiadással, tehát 314'46 P maradvánnyal elfogadta. Az évi költség-előirányzat 700 P kiadást mutat, aminek alapján a kivetendő járulék kat. holdankint 8 f-t tesz ki.

F.

VEGYESEK.

Krepuska Gyula (Budapest X., Hédervári-utca 21.) tagtárs úr szeretné pótolni a „Halászat“-ból

a II. évf. tartalomjegyzékét,
a III. évf.-ből a 11., 17., 19. számot és az évf. tartalomjegyzékét,
a IV., X., XI. évfolyamokat és
a XII. évf. tartalomjegyzékét.

Felkérjük mindazon olvasóinkat, akik a „Halászat” régi évfolyamainak birtokában vannak és azokat nélkülözhetik, szíveskedjenek fentnevezett tagtársunknak az általa kívánt számokat és évfolyamokat az esetleg kívánt ellenérték közlésével felajánlani.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

K. Topolia. A halastavak trágyázása istálló trágyával legcélszerűbb nem télen, hanem a tenyésztési időszak alatt, *apró részletekben*, de összesen minél nagyobb mennyiségben. Kataszteri holdanként tavasztól ősziig összesen 30—40 métermázsa, sőt ha feleslegben volna, még 100. métermázsa is adható lenne anélkül, hogy oxigénhiány bekövetkezésétől tartani kellene. Az apró részletekben való adagolás, (legalább hetenként egyszer, sőt kétszer is,) ezt a bajt kizárja, de a trágya így fejt ki legjobban természetes haltáplálék fejlesztő hatását is, mely hatásnak *folytonosnak* kell lennie.

Az intenzív trágyázással kedvező időjárási viszonyok mellett és elsőrendű gyorsnövésű halanyagot feltételezve, a termés megkészszeresíthető, etetéssel kombinálva megtöbbszörözhető, de mindig az így előálló természetes haltáplálék többlet kihasználásának lehetőségét is biztosítani kell a népesítés sűrűbbé tételével. A népesítés intenzív trágyázás esetén megkészszeresíthető, etetés és trágyázás esetén megháromszorozható, sőt megtöbbszörözhető de ezt meg is *kell* tenni, mert másként kellő számú fogyasztó hiányában sem a természetes, sem a mesterséges táplálék többlet nem használódik fel halhustermelésre s a trágyázásra és etetésre fordított költség kárba vesztet. A természetes haltáplálék készletnek nem szabad elfogynia nyár közepén, annak ősziig ki kell tartania a tavakban, még akkor is, ha intenzív etetéssel dolgozik az üzem.

Az etetés ugyanis alig ér valamit akkor, ha nincs természetes táplálék is mellette, mert a pontyok a mesterséges takarmányanyagokat csak akkor értékesítik jól, ha természetes táplálékukkal együtt fogyasztják azokat. Ezért a tavakban plankton és egyéb természetes táplálék vizsgálatokat célszerű végezni időnként, s ha pl. a plankton (50 liter vízből szűrve és formalinos vízben plankton csőben ülepítve) félköbcentiméteren is alul marad, ez figyelmeztet már, hogy a trágyázást fokozni kellene.

Célszerű próbahalászatok alkalmával egynéhány pontyot felbontani és béltartalmát átmosva, nagyítóval vizsgálni, hogy láthatassuk, van-e abban a takarmány mellett természetes táplálék is? Ez az eljárás a plankton vizsgálatot részben pótolhatja, ha arra nincs berendezésünk, bár az sohasem fölösleges. A béltartalom vizsgálathoz némi gyakorlat kell. Fontos, hogy a béltartalomtól mindig csak keveset vegyünk (mogyorónagyságnyi) s ezt kb. fél deciliter tiszta kútvízzel összerázva szétoszlatjuk, s azután ebből a vízből teszünk egy-egy cseppet üveglapon nagyító alá. Így a béltartalom mineműségét jól látjuk és felismerhetjük.

Dr. K. O. Keszthely. A becses kéziratot hálással köszönjük és kérjük a folytatását, hogy közlését megkezdhessek.

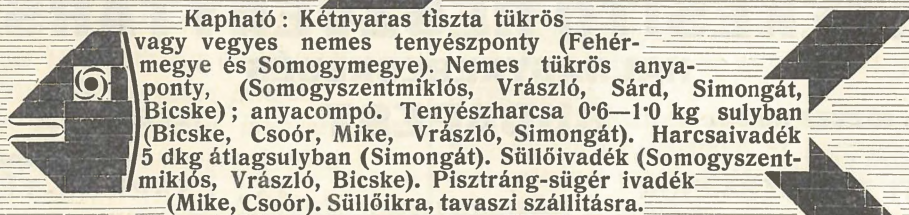
Árjegyzés. A Halbizományi és Halértékesítő rt. és a Zimmer Ferenc halkereskedelmi rt.-től nyert értesítés szerint március hó folyamán a *nagybani* halarak kilogrammonként a következők voltak:

Édesvízi élőponty	nagy	1:90—2:10 P
	közép	1:90— —
	kicsi	1:80— —
Édesvízi jegeltponty	nagy	1:40—1:76
	közép	1:30—1:60
	kicsi	1:20— —
Balatoni fogassüllő	I. oszt.	6:00— —
	II. oszt.	5:00— —
	III. és IV. oszt.	4:00— —
Dunai süllő	I. oszt.	5:00—6:00
	II. oszt.	4:00—5:00
	III. oszt.	3:20—4:00
	IV. oszt.	3:00—3:50
Élő csuka		2:40— —
Csuka (jegelt)	nagy	1:60—1:80
	közép	1:40—1:60
	kicsi	1:20— —
Harcsa (jegelt)	nagy	5:00— —
	közép	3:20—4:00
	kicsi	2:40—3:00
Őn		1:00—1:40
Balatoni keszeg		0:60— —

A kereslet elég élénk, rendes, az irányzat a hó vége felé csökkenő.

A lap kiadásáért felelős: **Dr. Unger Emil.**

ELSŐRENDŰ TENYÉSZTÉSRE VALÓ HALANYAG a Magyar Tógazdaságok r.-t. tógazdaságaiból az idei évadra!

Kapható: Kétnyaras tiszta tükrös vagy vegyes nemes tenyészponty (Fehérmegeye és Somogyemegeye). Nemes tükrös anyaponty, (Somogyzentmiklós, Vrásló, Sárd, Simongát, Bicske); anyacompó. Tenyészharca 0.6—1.0 kg súlyban (Bicske, Csoór, Mike, Vrásló, Simongát). Harcsaivadék 5 dkg átlagsúlyban (Simongát). Süllőivadék (Somogyzentmiklós, Vrásló, Bicske). Pisztráng-sügér ivadék (Mike, Csoór). Süllőikra, tavaszi szállításra.

Közelebbi feltételek: **MAGYAR TÓGAZDASÁGOK R.-T.-NÁL** BUDAPEST, V. ker., Széchenyi-ucca 1.

HALTENYÉSZTŐ ÉS HALKERESKEDELMI R.-T.

Központi iroda:
BUDAPEST, V., BÉLA-UTCA 8.
Telefon 79-46. és 113-52.

Budapesti kereskedelmi telep és raktár:
BUDAPEST, IX., ERKEL-UTCA 3.
Telefon nappal: József 48-48, éjjel: Budafok 128.

Veszünk és eladunk mindenfajta halat minden mennyiségben, szállítunk saját tógazdaságainkból kitenyésztett gyorsnövésű, nemes egy- és kétnyaras tenyészpontyot és tenyészanyagpontyokat.

HALÁSZHÁLÓ

puha insiég és kötél, hálófonal,
parafa-alattság, rebzsinór,

minden mennyiségben kapható

ÁDÁM MIKSA RÉSZV.-TÁRSASÁGNÁL BUDAPEST.

Főüzlet:

IV., Ferenc József-rakpart 6-7.

A Ferenc József-híd és Erzsébet-híd között.

Telefon: József 61-48.

—■—

Fióküzlet:

VII. ker. Thökölyi-ut 16. szám.

A Keleti pályaudvar indulási oldalával szemközt.

Telefon: József 61-17.

ZIMMER FERENC HALKERESKEDELMI R.-T.

BUDAPEST

KÖZPONTI VÁSÁRCSARNOK

TELEFON:

Közp. Vásárcsarnok: József 48-94.

Iroda Vámház-körút 13. „ 35-39.

Fiók-üzlet József-tér 13. „ 150-65.

Veszünk és eladunk bármily mennyiségű élő és jegelt halat.

HALÉRTÉKESÍTŐ RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

HALNAGYKERESKEDÉS

BUDAPEST

TELEFON nappal: JÓZSEF 113-54.

TELEFON éjjel: JÓZSEF 49-06

ÁRUSÍTÓ HELY:
IX., KÖZPONTI VÁSÁRCSARNOK

TELEP ÉS IRODA:
IX., CSARNOK-TÉR 5. SZÁM.

KÖZPONTI IRODA:
V., SZÉCHENYI-UTCA 1.

TELEFON: 154-44, 154-45.

MEGVESSZÜK tógazdaságok egész haltermését, SZÁLLITUNK a Magyar Tógazdaságok Részvénytársaság kezelésében levő tógazdaságokból elsőrendű gyorsnövésű cseh és bajor egy- és kétnyaras pontyokat, anyapontyokat s minden más tenyészhalat és megtermékenyített fogassüllőikrát, valamint etetési üzemre berendezett tógazdaságok részére különféle haltakarmányt.